

REDAKTAS-KOMITATO.
 Редактира Комитетъ.

ĈEFREDAKTORO: Kapit. ST. RADEV.
 Гл. Редакторъ: Кап. СТ. РАДЕВЪ.

Abonprezo: { Por Bulgarujo - 40 lv.
 Por Eksterlando - 2 sv.
 fr. au egalvaloro.

ADRESO: Redakcio kaj
 Administraĵo
 RUSE Bulgarujo.

TARIFO de la ANONCOJ:
 Komercaj - 2 lv. kv. sm.
 Korespondaj - 15 lv.

ЗДРАВЪ И СИЛЕНЪ ЦЕНТРЪ

Очевидно е, че нашето движение се нуждае отъ здрава организираностъ. И не само тукъ у насъ. Явяватъ се гласове и проекти за преорганизиране нашата международна организация.

Формата на ржководство движението у насъ като че ли е цѣль за другитѣ. И Internacia Centra Komitato въ окръжното си № 56, казва „... Nia deziro tamen devas esti la kreo de konstanta centro en ĉiu lando, kiu direktas, gvidas, regulas la agadon por Esperanto kaj mem certigas la ĉefan laboradon“. Движението не трѣбва да бѣде люшкано отъ вълнитѣ на случайността. Но формата само не е достатъчна. Защото неподкрепени ржководителитѣ, колкото и да сж добри тѣ — движението все пакъ ще върви случайно, слепешката, рисковано.

Настѣпваме въ нова, решителна епоха. А тя изисква сплотени усилия, настойчивостъ и жертви.

Мина вече времето на „любителството“:

LJUBA KASAROVA.

LIBRO

Sur tablo mia pace kuŝas
la libro de vi alportita —
kaj kiel homo enamita —
ĝi mian koron mildé tuŝas.

Mi tuŝas ĝin ridete, milde —
eksentas vian manon tremi —
kaj ĝi silentas, volas premi;
kareson mian gardas ŝilde.

Folias mi la paĝojn blankajn —
el ili via voĉo sonas —
kaj serĉas mi, kontentrekonas
en liniar' ridetojn flankajn.

Koketas via libro kara,
sur ĝi la pala mano mia,
dum premsufer' de l' amo pia
sin kaŝas en ĝi forte klara.

El bulgara tr. HRIMA.

FABELO

Kvazaŭ ĉarma kaj adulta principino,
bildo stranga de antikva sonĝ-fabel' —
ĉi-vespere vi koketas, blanka vintro,
sub arĝenta brilo de soleca stel'.

En la nokto prujn-vestita kaj viola
dikoltite vantas via pompa sin'
kaj libere mil neĝeroj jam petolas
kaj volupte en forgeso kisas vin.

ST. MASSEROV.

Politiko per batoj
ne plu taŭgas por ŝtatoj.

NOVA JARO

Nova jaro komenciĝas...
La demando nun estiĝas:
Ĉu alportas ĝi ĝojegon?
Ĉu doloron, suferegon?

Ni ne scias, ni nur povas
Eklabori nun per forto.
Ĉiu homo ĉiam revas
Plibonigon de la sorto.

Ni ne devas sole sidi
Kun la manoj sur la sino.
Nur laboro povas gvidi
Ĉion al la bona fino!

Do ekiru vi, revanto,
Al komuna laborado!
Nur per nia »Esperanto»...
Plenumiĝas la revado.

Kanjo Haselbauer — Austrujo.

G. Tomalevski.

FONTANO

Tutan vintron la lago estis glaciiginta kaj la fontano en mia ĝardeno ne spruĉis la arĝentsimilajn kristalajn akvojn. Kiam la printempo ekmontriĝis, la dika neĝa tavolo fluidiĝis kaj en la akvo sin spegulis la blua ĉielo.

La fontano pendigis kristalan delikatan fluon kaj preter ĝi rondflugis hirundoj — la gastoj de l' printempo...

Elglaciigu la glacian kovrilon de via koro, kiel la akvoj de l' lago kaj en ĝi sin spegulos la pura lazuro de l' eterna ĝojo.

Tiam forflugos la silento de l' peza vintro el via buŝo kaj vi ekparolos kiel sona plaŭdo de l' akvosalto.

Malfermu vian koron, elglaciigu ĝian glacian kovrilon kaj en ĝi sin spegulos la eterna, senfina ĝojo de l' mondo...

El bulgara St. Masserof.

P. J. Todorov.

P E T O

Tiel estis destinite al ora Zlata — ekkanti kanton Strahilan kaj forton kaj junecon prikanti vorton post vorto en la tuta kanto.

Kaj tiu, kiu ŝin aŭdis tiuvespere en la vesperkunveno, dum sia tuta vivo ne forgesos tiun ĉi kanton, kiu ekfontis el la profundoj de la fraŭlina koro, altiĝis super afektoj kaj incitoj, super la dormiĝinta en siaj zorgoj vilaĝo, kaj ekŝvebis supren, tien, al la maheliĝintaj montoj — la solaj, kiuj en tiu ĉi mondo liberajn kantojn aŭskultas kaj komprenas... Kaj tiam ja diris ora Zlata al fidela kamaridino, ke, kiam ektrilis ŝia voĉo, antaŭ ŝia neklara rigardo ekvidiĝis Strahil *) mem kuranta sur la valo.

Kaj ŝia koro eksopiris al li.

Helruĝa rozo kliniĝas ĉe unua prujno, fraŭlina koro ekvelkas ĉe unua enamiĝo. — Per ĉio ja ŝin kuracis la patrino, ĉie ja ŝiaj fratoj kuracilojn por ŝi serĉis! — Vane. Sanigistoj kaj sorĉistinoj ŝian doloron ne komprenis, spiritmalbenoj neniom helpis.. Ŝi kuŝiĝis malsana kaj ŝiaj serenaj okuloj estingiĝis: ekvelkis, la vizaĝo raŭkiĝis - la fama en la tuta regiono voĉo! Prave ja parolis siatempe avino Ana: kiu havas fraŭlon, li lin edzigu, kiu havas fraŭlinon, ŝin promesu, ĉar, kiam ora Zlata ekfraŭliniĝos — gefinanĉojn ŝi ekfianĉigos enamiĝintojn ŝi disigos; jaroj forpasos kaj geedziĝfestoj en la vilaĝo ne okazos, ĝis kiam ŝi ne edziniĝos...

Ŝi estis ankoraŭ malgranda knabino, kiam ĉiuvespere la junuloj, revenante kun la ĉevaloj post akvotrinkigo, nepre preterpasis ŝian korton, por aŭdi, kiel ora Zlata rave, kvazaŭ duoblavoĉe kantas. Oni ankoraŭ ne lasis ŝin al rondodanco iri, sed ĉiu fraŭlo, ricevinte edziĝpromeson, unue antaŭ ŝia pordo haltos por sian bonŝancon provi. Kiom da fojoj ili ricevadis de ŝiaj fratoj akrajn dirojn; — eĉ ĝis nun ilia efiko turmentas ilin, la kompatindulojn!... Kaj kiam foje ŝi ekiris al la fonto por akvo, la suno mem ekhaltis super la altaĵoj kaj ne volis subiri, rigardante tiun ĉi ravulinon, kiu trembrilis pli hele ol la aŭrorstelo. Kiom da fraŭloj ŝi renkontis, tiom da nebuloj korojn kovris. Sed kiu dum tia tempo necerta *) decidiĝus edziĝi al ora Zlata?

Altan domon ne konstruu, edzinon belulinon ne prenu, por ke turkoj en via afero ne enmiksiĝu!.. malnova sentenco ĝi estas, ripetas ĝin maljunuloj, sed ankaŭ inter la junulo neniu ĝis nun troviĝis ĝin ignori.

Tial ora Zlata al neniu emaniĝis, al neniu fraŭlo permesis akvon trinki de ŝiaj siteloj, florbukedon de ŝia frunto forpreni*). Ŝi serĉas por si similulon: fraŭlon, kiu por ŝi trans fajro kaj akvo pasos kaj denove sana kaj forta restos. Ho, se Dio donus al ŝi tion por kio ŝia animo sopiras, — flugilojn falkajn! Ke ŝi

flugu trans la kapmaron, mem al Straĥil ĉe l' piedoj iril... Poste ŝi lavu sangmakulitajn ĉemizojn, sabrojn akregajn viŝadi dum sia tuta vivo kaj nur al arbaro siajn sekretojn konfidu..

Kaj tri jarojn ja ŝi estingiĝadis ĉe unu loko. Se arbo tio estus, ĝi forvelkus, ŝtono se estus, ĝi krevus, tamen la fraulina koro kaŝas malsanon perfideman, — brulas kaj ne forbrulas.

(DAŬRIGOTA).

El bulgara D. Sasonov.

*) Bulgara nacia heroo.

*) Dum la turka jugo.

*) Signoj, ke ŝi konsentas ilian amon.

DIMITR IVANOV — RUSE.

Impresoj de XXI-a Universala Kongreso en Budapest 2-9 VIII 1929.

2)

Jen la metropolo de Mezeŭropo... Ni estas ekcititaj... Spaco senfina plantita per multnombraj fabriktubegoj, domegoj, pontoj proksimiĝas, nia ŝipo kliniĝas sub la pontegoj, kantas ni... Budapest en sia novvesto verdstela profundkore akceptas nin. La haveno, la ŝipoj, la bordoj, la pontegoj homplenaj, oni svingas tuketoj, flagetoj... diversnaciaj flagoj ornamas la esperantan Budapeston. Albordiĝo.. „Salut' al vi“... „La Espero“... „Blankdanubo“ eĥas en la blovanta aero de Esperantujo. Bonvenigas nin la kongreskomitatanoj.. Skoltoj ankaŭ frate akceptas nin... la ĉarmaj hungaraj samideaninoj ĝentile alparolas nin... Rapide ni per aŭtoj instaliĝas en la neforgesebla nia komuna loĝejo sur straro „Simor utca“. Vespere laŭprograme ni partoprenas la **Interkonatiĝan vesperon** en Stefano kiosko. Baldaŭ nia bulgara samideanaro estas ĉirkaŭita de niaj alinaciaj gefratoj. Konatiĝo.. jen ĉeĥoj, hungaroj, germanoj, aŭstroj, italoj, poloj, nia estimata familio Zamenhof, S-ro Feliks Zamenhof, fino Lidia Zamenhova, Pastro Andreo Ĉe, H. Fiŝer. k. t. p. Konversacioj en intimaj rondoj ĝis la noktmezo. La sekvanta tago kuniras ni kun niaj novaj amikoj el la tutmondo al la solena malfermo de nia XXI-a

Promenadoj kaj vizitoj de amuzejoj lacigis neniun. Nokte ni ĝuadas la belegan panoramon de nia reĝino, la muzikon ciganan, kies dolĉaj akordoj emociigas ĉiun. Kongresbalon ni ankaŭ partoprenas. Luksega salono... Diverskoloraj kaj naciaj kostumoj de la tuta tero.. Bulgaroj per sia nacia rondanco „Râĉenica“ admirigas la ĉeestantaron... Pro plaĉego ĝi estis ripetata. Ĉeĥoslovakoj ankaŭ prezentis sian nacidancon „Beseda“. Estonoj same.

„Miss Esperanto“ Juĝantaro pro beleco proklamas F-inon Veronika Eksta el Tallin (Estonujo), ŝiaj kandidatinoj: Neli Penĉeva — bulgarino kaj hungarino. Post la balo al kabaredoj... De nove niaj samideanoj bulgaraj serĉas malkaran manĝon.. la hazardo favorigas nin. En Karoly restoracio ni recevas menuon kontraŭ nur 1 pengö.

La ceteraj tagoj ni en rondoj migras tra la belaj stratoj, muzejo, „Anglo-park“, subteraj tramoj per malkara unusemajna karto. Ĉie fratojn ni renkontas, ĉie esperanto parolata. La kongressemajno finiĝas.. La lastan tagon ni vizitas Margaretinsulon, kies situo ravigas nin Ni kun larmoj rulantaj sur vangoj disiĝas memorante la gastemecon de niaj hungaraj gesamideanoj.

Nova vojaĝo... Novaj impresoj kaj aventuroj... Karavano el 200 personoj: angloj, germanoj, bulgaroj, ĉeĥoj, poloj, hispanoj, latvoj, estonoj, finoj, belgoj k. a. gastas en la bela Ĉeĥoslovakio — Brno, Blansko, Macocha — la grottoj. Kelkaj bulgaroj grumbliis je „Unu momento“...* Ni ne laciĝas... al Aŭstrujo ni rondvojaĝas. Gastoj ni estas al la Vienaj gastemaj samideanoj. Tutan semajnon en via belega, brua, amuzoplena, vere neforlasinda Vieno... En via rondo de esperantistoj, afablaj, tempooferemaj por kontentigi nin, mi neniam forgesos mian peresperantan restadon ĉe vi.

Budapest, Praha, Wien vi allogas min je revizito.

* Surnomo de unu Praha samideano — fotografisto.

Bulgaraj gesamideanoj kaj alinaciaj en la stacidomo de Budapest — Forveturo al Ĉeĥoslovakujo.

Prof. V. N. ZLATARSKI.

La origino de la bulgara ŝtato.

2)

La slavoĵ mem estis en la sama ŝtato. Jam estas dirite, ke miziaj slavoĵ, malgraŭ ke estis sur bizantia teritorio kaj konsideris la okupitan de ili teron kiel propran, ankoraŭ ne havis difinitajn politikajn interrilatojn kun Konstantinopolo kaj, kompreneble, tute ne povis atendi de tie ion bonon por si mem, frue aŭ malfrue ili estis subigotaj. Nun, tamen, postkiam al ili venis unu barbara gento, ili preferis ĝian unuecon kaj serĉi ligon kun ĝi per ke agu kune kontraŭ la komuna malamiko. Krom tio, ne povante prezenti de si mem unu fortan tuton, la slavoĵ ne povis kontraŭstari al la bone organizitaj bulgaroĵ. Ĉar la bulgaroĵ, estante pli multenambroj ol ĉiu aparta slava gento kaj starante pli alte per sia ŝtata kaj milita organizo, facile venkus unu post alie kaj igus ilin unu humila popolo. Jen kial la slavoĵ elektis esti en amikaj interrilatoj kun la bulgaroĵ por ke tia maniere konservu sin mem kaj garantii por si ilian subtenon. Des pli ke la slavoĵ, ĉi okaze, konservas sian internan liberecon kaj nacian versignon. La elĝerminta tielmaniere bulgaro-slava politika kaj milita ligo en la norda parto de la balkana duoninsulo — sur bizanta teritorio — ne povis ne atenti kaj pro sia danĝereco ne kaŭzigi kontraŭagon. Sed ankoraŭ la unua provo, farita de la imperiestro Konstantin IV Pogonat (668-685) malsukcesis. Kontraŭe — tiu ĉi malsukcesa provo plialtigis la signifon de bulgaro-slava ligo kiel antaŭ la bulgaroĵ tiel antaŭ la slavoĵ kaj donis la eblecon por ke oni pli forte sentu ĝian necesecon kaj longedaŭrecon. Kiel esprimsigno de tiu ĉi neceseco estis la oficiala deklaro, ke jam ekzistas nova federacia bulgaro-slava ŝtato kun estro bulgara **Ispesih** (679-701) kiun ŝtaton la bizantia imperiestro estis devigita konfesi per unu tre peza por li packontrakto en la jaro 679. La nova ŝtato kiu havis sian centron en la tendaro de sia unua estro, en **Pliska**, sur la nuna kaspika marĉo (proksime de vil. Aboba — nord — oriente de urbo Ŝumen) estis nomita **Bulgarujo** laŭ la nomo de tiu popolo, kiu havis la estrecon de tiu politika ligo. Pro tio tiu ĉi ŝtato havis unue puran azian karakteron. La estro portis la titolon **ĥan**. La plej altranguloj poste la **ĥan'o** estis **kavĥan** — la plej proksima konsilanto de la **ĥan'o** kaj **tarkan** — provinca anstataŭinto de la **ĥano**. Tiuj oficoj estis okupitaj de nobluloj, kiuj estis dividitaj per du klasoj: altranga **boili**, slavaj **boljaroĵ** kaj malaltranga — **bogaini**. La personoj de la du klasoj ricevadis diversajn gravajn titolojn: **bogatur** aŭ **bogotur**, **kopan**, **kolovrat** k. a. La popolo estis gentdividita - bulgaroĵ kaj slavoĵ, kiuj havis apartajn nomojn. La slavaj gentoj

havis siajn princojn, kiuj guvernadis la lokan armeon kaj portis dum la IX jarcento la nomon **kämetove**, kaj la bulgaraj gentoj siajn gentestrojn. La bulgara popolo estis militema kun forta disciplino kaj severa organizo. La bulgaroj havis perfektan rajdistaron

Tradukis Kapit. ST. RADEV.

La Esperantisto kiel abstinenculo.

La esperantismo ne estas nur problemo lingva. Dum la lasta Pariza kongreso de la fumtabakontraŭuloj, oni konstatis kun mirego, ke la gekongresanoj estas grandparte esperantistoj kaj oni eĉ sukcese uzis nian lingvon.

Dum nia ĉijara nacia kongreso en Vidin evidente estis, ke unu sufiĉe granda parto de la ĉeestantoj estas samtempe vegetaranoj aŭ abstinenculoj. Granda parto ankaŭ inter la neorganizitaj esperantistoj estas vegetaranoj aŭ abstinenculoj, granda nombro el la plej bonaj laborantoj pri la disvastigo de nia lingvo estas fervoraj apostoloj de la samaj ideoj. En la nia loĝio de J.O.G.T.N., kiel ankaŭ en la abstinencula federacio, oni decidis instigi la esperantan movadon, kaj iel ajn parencigi la ĉi movadojn.

Tute nemirinde! La vegetarismo kiel ankaŭ la batalo por nedrinkanta, pri morala homaro, tute harmonias kun la internacia karaktero de la esperanta movado.

Laŭ mia opinio, ĉiu esperantisto devas ekinteresiĝi pri la modernaj moralaj movadoj, kaj eĉ fariĝi ilia apostolo.

La laboranto pri unu „**tuthomara familia rondo**“ ne devas forgesi ke ĉi familia rondo, ne povas alporti al iu ajn teŭliĉon je ĝiaj anoj, havantaj ebriajn cerbojn.

Nia tutforta alvoko: Karaj gesamideanoj fariĝu ankaŭ anti-alkoholitoj kaj serĉu la eblecon por interparenciĝo de tiuj frataj movadoj. Nur se la idea fundamento de niaj interrilatoj pliprofundiĝus, nia organizo plenumus sian grandan rolon kaj nia „**rondo familia**“ alportus al ni atendindan ĝojon.

D-ro ST. KADIEV — Sliven.

Kursgvidantoj, abonigu viajn gekursanojn!

Urĝe alligu al via Asocio.

Senlace varbu abonantojn al B. E.

Единъ противникъ на Есперанто — бившия министръ въ Франция Léon Bégarд става неговъ защитникъ.

Известно е прочутото окръжно съ което презъ 1923 г. се забраняваше на учителитѣ въ Франция да пропагандиратъ и преподаватъ есперанто и което причини доста прѣчки на движението. Това окръжно бѣ подписано отъ тогавашния министръ на народното просвѣщение Léon Bégarд. И нашето Министерство на просвѣщението се базира доста на това, за да издаде известното свое окръжно съ което се забранява на ученицитѣ да изучаватъ есперанто и да получаватъ есперантски списання, като се разтуриха съществуващитѣ ученически есперантски дружества. Българския Есперантски Съюзъ още на времето си въ своето изложение до г. министра изтъкна, че следващия министръ на народната просвѣта въ Франция отмѣни окръжното на Léon Bégarд. Сега и този последния иде да опровергае себе си и се явява като защитникъ на есперанто.

Г-нъ Emile Houbart, директоръ на официалния органъ на французкото дружество за пропагандиране на есперанто е интервюиралъ Léon Bégarд. И бившия противникъ е заявилъ:

„Нѣкога азъ бѣхъ противникъ. Но не съмъ такъвъ сега, съвсемъ не съмъ. Въ това можете да се увѣрите. Азъ изучихъ структурата на есперанто. Понеже произхожда по-вече отъ латинския езикъ той е най лесно изучимъ отъ французитѣ. Та нима ректоръ на Академия не заяви, че есперанто е латинския езикъ на демокрацията? И понеже пропорцията на думитѣ отъ другитѣ езици е сжщо голѣмъ може да се каже, че есперанто е езикъ, който всѣкжде трѣбва да събуди интересъ. Отъ духовна гледка точка азъ съмъ съгласенъ, че есперанто може твърде да помогне за сближение на народитѣ, защото първата необходимостъ за сприятеляване е да се говори сжщия езикъ. Не сж достатъчни само външнитѣ прояви на приятелство, а е по необходимо изразяване чрезъ думи на приятелскитѣ чувства. Относно използването на есперанто съгласявамъ се сжщо, че спомагателния езикъ, не принадлежащъ на никого и принадлежащъ на всички може да се използва за която и да е цѣль. Привсе това, за предпочитане е да се използва за най-добри цѣли“.

Ето какъ говори сега онзи, който нѣкога се нахвърли върху есперанто и като министръ издаде онова окръжно, което причини не малко пакости. Нека работимъ усърдно, нека не се плашимъ „нито отъ ударитѣ на сждбата, нито отъ присмѣхитѣ на хората“. Защото... защото ще дойде денътъ, когато и най-голѣмитѣ противници ще станатъ наши, на есперанто приятели и защитници.

STERA.

LINGVAJ STUDOJ.**ЗА ВИНТЕЛНИЯ ПАДЕЖЪ**

1). *La knabo batas la hundon* — *Момчето бие кучето.*

Кой бие? Kiu batas? — Момчето бие. La knabo batas.

Кого бие? Kiun li batas? — Кучето. La hundon.

La knabo върши действието.

La hundon не върши действието; къмъ него само е насочено действието — то страда отъ действието.

За да не позволимъ на кучето да върши действието, ние го заключваме съ окончанието *п* - съ *винителния падежъ*.

И така, *винителенъ падежъ* получаватъ онези думи, къмъ които е насочено действието, които не вършатъ, а страдатъ отъ действието.

Тѣзи думи откриваме съ *въпроситъ кого* — *kiun* (за одушевени предмети) и *какво* — *kion* (за неодуш. предмети).

2). *La knabo marŝas sur la strato.*

La patro iras al la pordo.

Предлозитъ сж думи, които показватъ съотношението между предметитъ. Върху думитъ, които следватъ предлозитъ, не може да бжде насочено действието. Затова следъ предлози *винителенъ падежъ* не се употрѣбява.

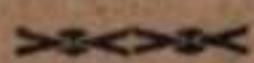
3). *Leono estas besto. Li estas bona homo.*

Следъ глагола *esti* *винителенъ падежъ* не се употрѣбява, защото глагола *esti* е *непреходенъ* — не може да насочи действие отъ единъ предметъ къмъ другъ.

4). *Tri fojojn li serĉis vin,*

Tutan jaron mi ne vidis lin.

Винителниятъ падежъ се употрѣбява и при обстоятелственитъ думи.

Въ правилата за *винителния падежъ* нѣма голѣми мжчноти, но все пакъ фактъ е, че всички нови есперантисти най-много се спиратъ на него. Споредъ мене причинитъ за това сж две:

1. Ние научаваме правилото за падежа, но малко се мжчимъ да го прилагаме. Ако когато говоримъ, ние имаме предвидъ, че имаме *винителенъ падежъ* и, че трѣбва да се справяме съ него, ние, вѣрвамъ, по-малко ще грѣшимъ.

2. При говоренето съвършено мжчна работа е и съвсемъ нѣма време да си задаваме *въпроситъ кого* или *какво*

или пъкъ да търсимъ обстоятелственитѣ думи, за да знаемъ, кжде да употрѣбимъ вин. падежъ. Ето защо азъ предлагамъ всѣки единъ да научи следното просто практическо правило: *Само три пречки не ни позволяватъ да употрѣбимъ винителния падежъ*, а именно:

1. Подлогътъ;
2. Следъ предлозитѣ и
3. Следъ глагола *esti*.

Нѣмаме ли подобна пречка, ние съвършено спокойно можемъ да употрѣбимъ винителния падежъ.

Напр. *Li estas homo, kiu ŝatas la bonajn ecojn de siaj konatoj*.

Отдѣляме подлога — думата която върши действието — тя не приема вин. падежъ (първа пречка). Въ първото съставно изречение подлогътъ е *Li*, а въ второто — *kiu*. Останалитѣ думи, ако нѣматъ нѣкоя отъ другитѣ две пречки, ще приематъ винит. падежъ.

homo се намира следъ глагола *esti* и за това не получава падежъ (втора пречка).

Bonajn ecojn нѣматъ нѣкоя отъ споменатитѣ пречки и затова получаватъ винителното окончание **n**.

siaj konatoj сж следъ предлогъ и затова не приематъ винит. падежъ (втора пречка).

Чрезъ такива анализи ние свикваме въ много скоро време да се справяме съ тритѣ пречки и въ зависимостъ отъ това — да употребимъ или не винит. падежъ.

Следъ това вече ние научаваме, че винителниятъ падежъ или по-право окончанието **n** се употрѣбява и следъ предлози, когато изразяваме направление.

La muso kuras sub la tablon — Мишката тича за подъ масата.

Забел. Вин. падежъ получаватъ: съществителнитѣ и тѣхнитѣ пояснения — прилагателнитѣ и мѣстоименията.

Никога не получаватъ вин. падежъ: глаголитѣ, наречията и числителнитѣ бройни.

D. SASONOV.

ЧРЕЗЪ И ЗА ЕСПЕРАНТО.

Исландия. Народния вестникъ „*Althjúbladid*“ почти всекидневно помества есперантска хроника.

Китай. Въ Кантонъ е основана есперантска библиотека. Основния капиталъ е 6,000 долара. Водятъ се много есперантски курсове въ разни университети и др.

Япония. Въ девическото училище и въ реалката на

Kiheku се предава есперанто вмѣсто английски езикъ, който е заличенъ въ учебната програма.

Франция. Въ Парижъ мнозина знатни лица сж организирали „Maison de l'Espéranto“, чиято целъ е да събира пари и да ги използва за пропаганда на есперанто. Вече сж събрани 145,000 франка.

Америка. Филмовата кжща Paramount въ Нью-Йоркъ е взела инициативата и е приготвила кжсъ говорящъ фимъ на есперанто и вторъ такъвъ на английски езикъ — за есперанто.

Швеция. Презъ изтеклото лѣто по-вече отъ 200 шведски туристи, знаюци есперанто, сж посетили Естония. Голѣмъ ентусиазмъ е царувалъ. Най-знаменито е било взаимната размѣна на деца, които сж изучавали есперанто само една година, между шведи и естонци. Най напредъ сж гостували въ Естония нѣколко шведски момичета, а следъ това десетки естонски такива сж посетили Швеция. Разни вестници сж изразили своето очудване отъ необикновения успѣхъ и използване на есперанто.

Англия. Подпредседателъ на тазгодишния всемирень конгресъ на есперантиститѣ въ Оксфордъ е професора W. E. Collinson — професоръ по немски езикъ и почетень професоръ при университета въ Ливерпулъ. Между покровителитѣ на конгреса сж: Негово Превъзходителство дука на Connaught, г. министра на вътрешнитѣ работи — J. R. Clynes, г. министра на външнитѣ работи — Arthur Henderson, г. министра на народното просвещение — Sir Charles Trevelyan, кмета на гр. Оксфордъ, шефа на възпитателния комитетъ въ Оксфордъ, председателката на международното здружение на женитѣ — г-жа M. I. Corbett, вицеадмиралъ S. R. Drury-Low, председат. на националния съюзъ на учителитѣ — г-жа Leah Manning и редица професори и шефове на колежи. До сега сж известили, че ще посетятъ конгреса: Англия 99, Белгия 2, Франция 3, Германия 9, Ирландия 1, Полша 2. Всичко 116.

22 Universala Kongreso de Esperanto

Oxford, Anglujo — 2-9 Aŭgusto 1930.

Adreso por leteroj Sekretario, 22 kongreso de Esperanto, 142, High Holborn, London, W. C. 1.

Aligiloj. Pere de la ĉefaj gazetoj kaj de naciaj societoj.

Kotizo. Por ĉiu kongresano senescepte: 20 ŝilingoj britaj = 20 germ. or. markoj, 25 svisl. fr., proks. 700 leva bulg., 5 uson. dol., Opurtuna maniero sendi la kotizon, estas per brita ŝtatbileto por L. 1 („currency note, one pound“) havebla ĉe bankoj en multaj urboj, kaj sendota per registrita (rekomdita) letero antaŭ ol la 1-a de Julio, 1930.

Post tiu dato la kotizo estos 30 ŝil.

Loĝado. Kiel eble plej baldaŭ oni dissendos loĝmendilojn. L. K. K. ne garantios loĝejon al iu kongresano kiu ne resendos la loĝmendilon antaŭ ol la 1-a de Julio, 1930, Intertempe, povas esti, ke la jena informo utilas:

Hoteloj: lito kun matenmanĝo po 7 ĝis 14 ŝilingoj ĉiutage.

Privataj domoj: lito kun matenmanĝo po 5 ĝis 7 1/2 ŝil. ĉiutage.

Oni ankaŭ esperas aranĝi pli malkarajn loĝejojn.

Manĝoj: La ordinara prezo por lunĉo en restoracio estas 2 1/2 ĝis 3 1/2 ŝil., sed oni povos ankaŭ ricevi pli simplan lunĉon por 1 ĝis 2 ŝil. La temanĝo kostas 9 pencojn ĝis 2 ŝil. La vespermanĝo 1 1/2 ĝis 5 ŝilingoj.

Proponojn. La L. K. K. danke ricevos kaj zorge konsideros fruajn proponojn deklami, kanti, ludi ktp. ĉe kongresaj koncertoj.

Oficiala organo. Ĉiu kongresano ricevos la gazeton „Internacional Language“ de Januaro ĝis Aŭgusto, kaj poste la numeron kiu enhavos la raporton de la kongreso.

Monŝanĝejo: Burclay's Bank, Ltd. (adreso: The Old Bank, High-street, Oxford) prizorgos monŝanĝejon en la kongresejo dum la semajno. Ĝi ankaŭ akceptos kredit-leterojn por kongresanoj. Oni korespondas esperante.

Postkongresaj ekskursoj. Krom postkongr. en Londono kiun aranĝas la Londona Esp. Klubo, la L. K. K. aranĝas eskurson al la bela angla laga regiono kaj al Debon (la angla Riviero).

akcentis al ĉiuj virinoj, patrinoj, je instruo de esperanto al siaj idoj.

Tuj post la fermo de l'parolado la ĉeestantaj sinjorinoj membrinoj de la Virina Societo por Paco esprimis deziron je kursmalfermo de Esperanto.

Vidin. Nova komitato ĉe societo „Espero“. Prezidanto — Vladimir Lazarov, vicprezidanto — G. Florov, kasisto — David Baruh, bibliotekisto — Jord. Jocov. Konsilantoj: f-ino Nedka Nenкова kaj Nikola Stojkov. La societo kunvenas en sia klubejo.

La societo havigas al la partoprenintoj de la XVI-a kongresfotografajojn. La prezo de granga fot-ajo estas 60 lv. Mendontoj turnu al jena adresa: Georgi Simecnov, instruisto, str. „Baba Kula“.

Vraca. Societo „Sukceso“ solene festis la naskiĝdatreveno de nia Majstro. Pri la vivo kaj poezio de Zamenhof parolis la prezidanto s-ro Tričkov. Bonege sukcesis la deklamaĵoj kaj danparto. Funkcias kurso sub la gvido de s-ro Tričkov.

Nia s-no Boris V. Nenčev memvole ekzigis kiel sekretario de la societo.

Ŝumen. E-to societo „Vekiĝo“ dum kristnasko la 7. 1. 1930 aranĝis sian tradician balon en salono de la legejo. Solene la orkestro ludis la himnon „la Espero“, sekvis teatraĵo, deklamaĵoj kaj danado. La distraĵoj estis tre diversaj. Ankaŭ lotumo okazis.

ше украсенъ съ нац. знамена на 40 държави. Г-жа Шишманова апелира къмъ всички майки да обучаватъ децата си съ Есперанто. Отъ женското д-во за миръ се изказа желание за откриване курсъ по Есперанто.

Видинъ. Новъ упр. комитетъ при д-во «Надежда». председ. — Вл. Лазаровъ, подпредседателъ — Г. Флоровъ, касиеръ — Давидъ Барухъ, библиотекаръ — Иорд. Иоцовъ. Съветници: г-ца Недка Ненкова и Ник. Стойковъ. Дружеството се събира въ своя клубъ. Д-вото доставя на учасувалитѣ на XVI-ия конгресъ снимки. Цената на голѣмитѣ снимки е 60 лв. Поржчващитѣ да се обръщатъ на адресъ: Г. Симеоновъ — у-лъ ул. Баба Кула.

Вратца. Д-во «Успѣхъ» тържественно отпразднува рождениния день на нашия Майсторъ. За живота и поезията на Заманховъ говори пр-ля г. Тричковъ. Функционира курсъ ръководенъ отъ с-ка г. Тричковъ. Подаде оставката си като секретаръ на д-вото съидейника Борисъ В. Ненчевъ.

Шуменъ. Есп. Д-во «Пробуда» устрои на Коледа 7. 1. 930 своя традиционенъ балъ въ салона на читалището.

Оркестъра изсвири тържествено химна „Надеждата“, следваха комедийка, декламации и танци. Разигра се и томбола.

D I V E R S A J .

La 1-an de Januaro 1930 geedziĝis nia samideano s-ro Georgi Savov (poŝtestro v. Dabovo, Kazanlika) kun f-ino Ekaterina (Kano) Popova (instruistino).

La 8-an de Decembro 1929 fianĉiĝis niaj gesamideaninoj f-ino Ekaterina B. Filkova (instruistino el Leskovec) kaj Vasil Penčev (ŝtatimpostisto el Razgrad).

F-ino Berta N. Leon el Jambol kaj Vitali Ŝ. Komerĉero el Plovdiv gefianĉiĝis.

Estu feliĉaj.

Ĉu iu scias kie troviĝas nun Nikola Georgiev Menkov (studento, eksinstruisto en popola lernejo kaj esper. lektoro) el vilaĝo Suhindol, Bulgarujo? Se jes sciigu lian adreson al Kostadin Georgiev, Dorostol 28, Plovdivo, Bulgarujo.

La nova adreso de Atanas D. Atanasov (Ada) estas: Sofia, Gladston 52.

Se iu aŭ viaj esperantistaj amikoj iam vizitos Budapeston, la skoltoj de la trupo 327 - A, nomita laŭ staignacio de Loyola, volonte gvidos vin. Anoncu tiam vian alvenon aŭ loĝejon al ni:
327. sz. Loylaj szt. ignác cserkészc-sapat Budapest VIII. Horanszky-utca 20.

La provizora centrejo de Intern. Esp. Laborkomitato por senalkohola kulturo estas Vieno: Sekretario W. Mudrak, Wien VIII., Strozzipasse 19-18, Austrujo. Landaj deligitoj por Bulgarujo estas: D-ro St. Kadiev, del. de TEKA., Sliven kaj Radoslav Tričkov, str. Knjajevskaja 63, Vratza.

Внимание — речника! Печатницатаго забави съ единъ месецъ, следователно той излиза къмъ края на Януарий. Малко търпение. На издателя — съидейника Ив. х. Кръстановъ е невъзможно да отговаря поотдѣлно.

Бюджетни бележки.

РАВНОСМЕТКА

за прихода и разхода отъ 16^я юлий до 31^я Декемврий 1929 г. — включително.

ПРИХОДЪ	РАЗХОДЪ
1. Членски вноски 3494.— л.	1. „B. Esperantisto“ 5669.— л.
2. «B. Esperantisto» 7236.— л.	2. Verda semajno _____
3. Verda semajno _____	3. К. Р. _____
4. К. Р. 860.— л.	4. Кредитори 2569.— л.
5. Стока 5211.— л.	5. Наемъ Канцелар. 1456.— л.
6. Дебитори 325.— л.	6. Канц. разноски 3185.— л.
7. Непредвидени 4302.60 л.	7. Заплата 4600.— л.
Всичко 21428.60 л.	8. Осветл. и отопл. 670.— л.
	9. Платенъ агитаторъ _____
	10. Непредвидени 1035.— л.
	Всичко 19184.— л.

Fraŭlo 26^яjara deziras korespondi kun fraŭlinoj samaĝaj. Adreso: Dek Jove. Vilaĝo Ĉervena Voda (Rusensko).

Presejo D. PETROV -- Ruse.